

SVĒTRĪTA ZVANI

MINEAPOLES – ST. PAULAS LATVIEŠU EV. LUT. DRAUDZES VĒSTNESIS

2015. G.

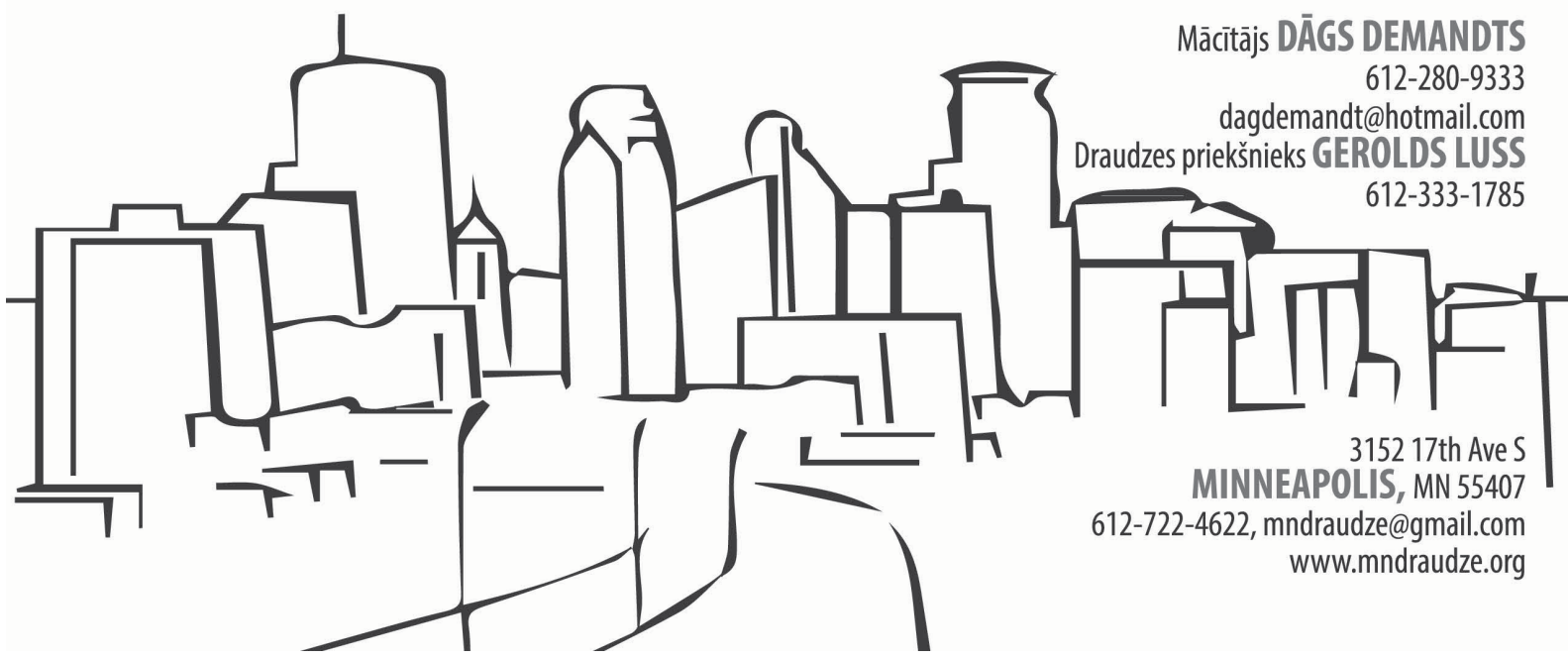
NOVEMBRIS

Nr. 11

Laimonis Vāczemnieks

***

Mums ticis viszilākais ezers un rudākais rudzu lauks.
Visbaltākā bērzu birze, vismelnākais rupjmaizes klaips.
Un tieši Latvijai ticis vissvētākais debesu jums.
Jo savu visskaistāko zemi Dievs ir dāvājis mums.

Mācītājs **DĀGS DEMANDTS**

612-280-9333

dagdemandt@hotmail.com

Draudzes priekšnieks **GEROLDS LUSS**

612-333-1785

3152 17th Ave S

MINNEAPOLIS, MN 55407

612-722-4622, mndraudze@gmail.com

www.mndraudze.org

Draudzes dzīve novembrī

- Svētdien, 1. novembrī, plkst. 10:00** – Reformācijas svētku DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Sekos sadraudzība un filma no archibīskapes Laumas Zušēvicas konsekrācijas dievkalpojuma, kas notika šā gada 19. aprīlī, Milvokos. Filmas garums ir 2 stundas. Lūdzu ievērot, ka pulkstens „jāpagriež” stundu atpakaļ sakarā ar „Daylight savings time” beigām.
- Svētdien, 8. novembrī, plkst. 10:00** – Divdesmit ceturtā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 15. novembrī, plkst. 10:00** – Divdesmit piektā svētdiena pēc Vasarsvētkiem. DIEVKALPOJUMS Valsts svētku ietvaros. Sekos sadraudzība.
- Ceturtdien, 19. novembrī, plkst. 11:00** – Rīta Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Marka evaņģēlijs.
- Svētdien, 22. novembrī, plkst. 10:00** – Mirušo piemiņas diena. DIEVKALPOJUMS ar Svēto vakarēdienu. Šajā svētdienā būs bērnu uzruna un Svētdienas skola. Piedalīsies “Mineapoles Dvēsele”. Sekos sadraudzība.
- Svētdien, 22. novembrī, plkst. 12:30** – Kapu svētki Lakewood kapsētas mauzoleja kapličā.
- Otrdien, 24. novembrī, plkst. 19:00** – Vakara Bībeles stunda, tiek dziļāk pētīts Jāņa evaņģēlijs. Bībeles stundu noturēs draudzes bibliotēkas telpās.
- Svētdien, 29. novembrī, plkst. 11:00** – Adventa pirmā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība. Lūdzu ievērot, ka ar pirmo Adventu līdz Lieldienām dievkalpojumi sākas plkst. 11:00.
- Sestdien, 5. decembrī, no plkst. 11:00 līdz 15:00** – Ziemsvētku tirdziņš. (Skat. reklāmu.) Ēdienu pārdos no plkst. 12:00 līdz 14:00.
- Svētdien, 6. decembrī, plkst. 11:00** – Adventa otrā svētdiena. DIEVKALPOJUMS. Sekos sadraudzība.

Draudzes biroja stundas

TREŠDIENĀS no 10:00 līdz 14:00
mācītājs Dāgs Demandts,
kasieris Visvaris Ģiga un darbvede.
CETURTDIENĀS no 10:00 līdz 14:00
darbvede.

Ja baznīcas durvis darba laikā ir slēgtas, lūdzu piezvaniet durvju zvanu (durvju labajā pusē augšējais zvans augšējam stāvam, apakšējais zvans lejasstāvam).

Pērminderu kalpošana

Svētdien, 1. nov. – A. Švalbe, A. Vīksniņš.
Svētdien, 8. nov. – G. Luss, V. Konters.
Svētdien, 15. nov. – L. Dingley, V. Treiberģa.
Svētdien, 22. nov. – A. Vīksniņš, G. Luss.
Svētdien, 29. nov. – L. Dingley, A. Švalbe.

Un tie nonāca Jērikā. Kad viņš ar saviem mācekļiem un lielu ļaužu pūli gāja prom no Jērikas, ceļa malā sēdēja kāds akls ubags, Timeja dēls Bartimejs. Izdzirdis, ka tas ir Jēzus no Nācaretes, viņš sāka kliegt un sauca: “Jēzu, Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” Un daudzi to apsauca, lai viņš apklustu. Bet viņš kļiedza jo skaļāk: “Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” Jēzus apstājies sacīja: “Sauciet viņu šurp!” Un tie aicināja aklo, tam sacīdami: “Esi drošs, celies, viņš tevi sauc.” Un, savus svārkus nometis, viņš pielēca kājās un nāca pie Jēzus. Un Jēzus viņam jautāja: “Ko tu gribi, lai es tev daru?” Aklais sacīja: “Rabuni, kaut es varētu redzēt!” Jēzus viņam sacīja: “Ej, tava ticība tevi ir dziedinājusi!” Un tūlīt viņš kļuva redzīgs un sekoja Jēzum ceļā. Āmen. Marka evaņģēlijs 10:46-52

**Mācītāja Dāga Demandta sprediķis 2015. gada 25. oktobrī Grandrapidos, Vidienes apgabala
konferences ietvaros
Aklā Bartimeja dziedināšana**

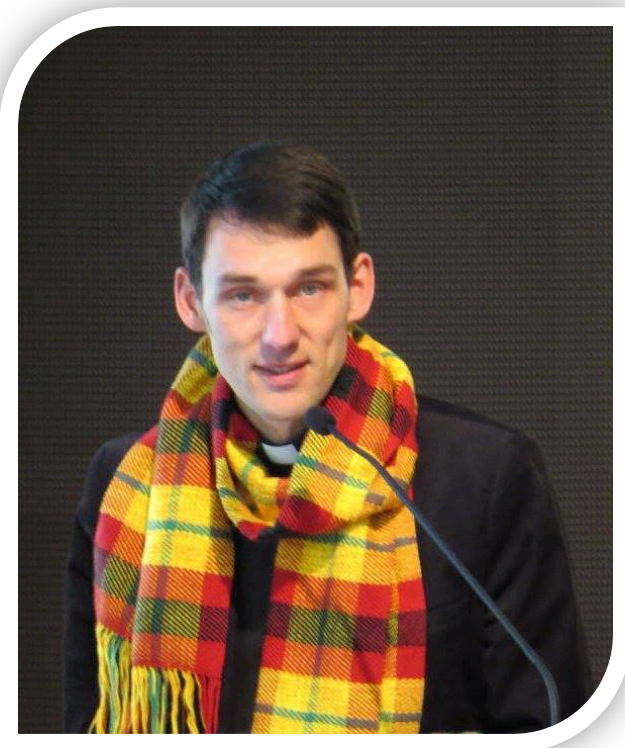
Timeja dēls Bartimejs bija neievērojams vai, kā labā latviešu valodā saka, “a nobody”. Ne tikai, ka viņš bija neievērojams, bet arī tas, ka viņš bija neievērojams starp neievērojamiem. Cilvēki bieži pagāja garām Bartimejam. Viņš bija kā traucēklis. Dienu pēc dienas Bartimejs devās uz sev pazīstamo vietniņu. Mēs varētu iedomāties, kā viņš juta savu ceļu, iedams pa Jērikas pārpildītām ielām. Bartimejs bija neredzams cilvēkiem, kas steidzās savās svarīgās darīšanās. Jērika nebija kāda vienkārša pilsēta. Jērika bija pilsēta, kur dzīvoja svarīgi, turīgi cilvēki. Hērodam piederēja ziemas pils Jērikā un daudzas bagātas romiešu ģimenes tur pavadīja ziemas. Jērika bija, kā mēs teiktu, “a destination city”. Tu nevarēji tikt uz Jeruzālemi, ja tu negāji cauri Jērikai. Ja tu gribēji, lai cilvēki tevi ievēro, tev bija adrese Jērikā. Tātad, katru rītu Bartimejs devās uz Jēriku, zinādams, ka bagātie, armija un svarīgie cilvēki arī ceļos pa šo ceļu. Jērikas ceļš bija tā vieta, kur būt, ja tu biji ubags. Pat uz šo galveno ceļu Bartimejs bija neredzams. Ik pa laikam kāds iemestu kādu centu viņa bļodā, lai viņš varētu paēst. Tomēr dziļi sirdī Bartimejs zināja, ka viņš ir kāds, viņš ir dzīvs cilvēks. Viņš zināja, ka Dieva mīlestība pret viņu ir dziļāka nekā Bartimeja aklums. Viņš bija drošs, pat ja cilvēki centās viņu neredzēt, Dievs viņu redzēja, un tas ir viss, kas skaitījās.

Tad notika kaut kas, kas mainīja Bartimeja dzīvi uz visiem laikiem. Viņš dzirdēja, ka mācītājs Jēzus bija Jērikā. Jēzus sprediķoja un tur bija liels ļaužu pūlis, kas Viņam sekoja, Bartimejs nevarēja tikt Jēzum tuvumā. Bartimejs bija dzirdējis par Jēzus brīnumiem, ka Jēzus spēj dziedināt cilvēkus un ka Viņš sludina par Dieva mīlestību. Bartimejs izlēma, ka šī ir viņa iespēja, šis bija tas laiks. Kad Jēzus gāja garām Bartimejam, Bartimejs kļiedza: “Jēzu, Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” Labie cilvēki, kuri sekoja Jēzum, pat viņa mācekļi, pateica Bartimejam, lai stāvētu klusu. Un ko Bartimejs darīja... Viņš kļiedza skaļāk: “Dāvida dēls, apžēlojies par mani!” Viss notika tik ļoti ātri, kāds pagrāba Bartimeju un viņš aizgāja pie Jēzus. Šis vīrs, kurš bija neredzams lielāko daļu sava mūža, kurš bija nepazīstams un neievērojams, stāvēja Jēzus priekšā. Bartimejs sacīja: “Rabuni (Mācītāj), kaut es varētu redzēt!” Un, pēkšņi, Bartimejs kļuva redzīgs. Šo stāstu mēs uzskatām kā vienu no tiem, kas apraksta vienu no Jēzus brīnumiem. Jēzus pārvērš dzīves cilvēkiem, kuri ir atstumti, un Viņš ievēd viņus centrā.

Es vēlos jums likt priekšā kaut ko savādāku šorīt. Ko, ja mēs šajā stāstā kā akls uzskatītu ļaužu pūli, Jēzus sekotājus, nevis Bartimeju. Ļaužu pūlis šodienas evaņģēlijā redzēja Bartimeju kā traucēkli Jēzum sludināt evaņģēliju. Bartimejs radīja apjukumu. Un ko Jēzus darīja? Jēzus apliecina Bartimeja cilvēcīgumu un cieņu, un ievēl viņu tuvāk centrā. Zināmā veidā Bartimejs nebija akls. Bartimejam

bija perfekta vīzija par to, ko nozīmēja būt iemīļotam Dieva bērnam. Viņš vēlējās, lai citi viņu ciena. Pat ļaužu pūlis viņu nevarēja apstādināt. Un Jēzus atzīst viņa drosmi un ticību.

Mēs kā baznīca varam ātri palikt kā šis ļaužu pūlis. Akli, neredzēdami cilvēku vajadzības ārpus mūsu durvīm. Šodienas Bartimejs nesēž ar bļodu vai varbūt nav akls. Ļaudis ir tie, kas sēž ceļā uz Jēriku, izstiepdami savu roku. Ļaudis šodienas stāstā bija akli... kādi mēs esam šodien? Ko mēs redzam, uz ko mēs koncentrējamies? Ja mēs ieklausāmies, mēs dzirdēsim Bartimeja kļedzienus... "Dāvida dēls, apžēlojies par mani!" Mēs esam tie, kuri ir akli dēļ sabiedrības, kas mēra vērtību no tā, cik tev pieder. Mēs esam tie, kuri ir akli dēļ sāpēm, sērām, zaudējumiem, salauztām attiecībām un nepiepildītiem sapņiem. Mēs esam tie, kas ir akli dēļ slimības vai kādas diagnozes. Mēs esam tie, kas ir akli, kad dzirdam vārdu "bēglis" vai "imigrants". Kā mēs reaģējam šodienas Bartimejiem? Rādām viņiem Jēzu. Pirmais dziedināšanas brīnums mūsu stāstā ir ļaužu pūlis, kas tiek dziedināts. Ļaužu pūlis vairs nav akls un saredz Bartimeju. Tad, kad cilvēki ļaužu pūlī tika dziedināti, viņi nelūdza, viņi neizveidoja kādu komiteju, viņi nediskutēja teoloģiju, kas saistās ar Bartimeja nopelniem. Pūlis redzēja Bartimeju un izveda viņu pie Jēzus, un Jēzus viņu dziedināja. Šī arī ir patiesība par mums. Mēs esam aicināti kā Jēzus sekotāji būt dziedināti no mūsu akluma. Lai mēs varētu skaidri redzēt un aicināt citus redzēt Jēzus dziedinošo spēku. Mums ir aicinājums būt baznīcai, kura atpazīst cilvēkus nomalē, tos, kurus mēs neievērojam, tos, kuriem vajag dziedināšanu. Mums ir aicinājums atbalstīt mūsu Ārmisijas jaunizvēlēto misijas projektu Etiopijā, kas nodrošinātu tīra ūdens piegādi cilvēkiem Tigrejas apgabalā. Mums ir aicinājums rādīt mīlestību mammām jaunajā LELBA Jaunatnes nozares projektā, kas atbalstīs Zemgales māmiņas, kas ir bērniņa gaidībās, kā arī mamas, kurām nesen piedzimuši mazuļi. Stāsta beigās Bartimejs nedodas un neizveido vienu Jērikas biedrību tiem, kas bijuši akli, viņš negāja pa ielām, priekā kliekdams. Bartimejs kļuva redzīgs un sekoja Jēzum ceļā. Tas ir mūsu aicinājums, sekot Jēzum ceļā. Āmen.

20. oktobrī pirmo reizi mūsu baznīcas vēsturē notika ļoti svētīgs notikums, Mineapoles – St. Paulas latviešu katoļu draudzes Svētā Mise. Dievkalpojumu vadīja Romas katoļu priesteris, Liepājas prāvests Andris Vasiļevskis no Latvijas. Mācītājs Dāgs lasīja evaņģēlija tekstu un teica draudzes lielo lūgšanu. Misē piedalījās arī luterāņu draudzes koris. Pie Svētā vakarēdiena varēja nākt vienīgi katoļticīgie, jo mums ir šķirts Dievgalds, tomēr luterāņi bija aicināti nākt pie altāra un saņemt svētību. Mēs bijām kopā, brāļi un māsas Kristū. Pēc dievkalpojuma sekoja Celsmes vakars ar priesteri Andra priekšlasījumu un sadraudzība. Sadraudzību gatavoja katoļu draudze un kora dalībnieki. Celsmes vakara tēma bija: "Baznīca – dimants, tauta – šķautne, Svētais Gars – gaisma." Jeb kā Latvijā sadzīvo senču latviskā dzīvesziņa ar kristīgo garīgumu, kur priesteris Andris ļoti interesanti stāstīja par savu kalpošanu suitu draudzē Alsungā. Pateicamies Čikāgas Ciānas draudzes mācītājam Gundegai Puidzai, kura organizēja priesteri Andra ceļojumu uz Ameriku.

Bet tagad neatkarīgi no bauslības atklājusies Dieva taisnība, ko jau apliecina bauslība un pravieši. Šī Dieva taisnība dota ticībā uz Jēzu Kristu visiem, kas tic. Jo tur nav nekādas starpības; jo visi ir grēkojuši, un visiem trūkst dievišķās godības. Bet Dievs Savā žēlastībā tos taisno bez nopelna, sagādājis tiem pestīšanu Jēzū Kristū. Viņu Dievs tiem, kas tic, nolīcis par grēka izpircēju Viņa asinīs, tā parādīdams Savu taisnību. Āmen. Pāvila vēstule romiešiem 3:21-25

Mācītāja Roberta Franklina sprediķis Uz debesīm

Žēlastība un miers jums no Dieva, mūsu Tēva, un mūsu Kunga, Jēzus Kristus.

Svētais Pāvils rakstīja:

“Bet tagad neatkarīgi no bauslības ir atklājusies Dieva taisnība, par ko liecina bauslība un pravieši, – ka Dieva taisnība ticībā uz Jēzu Kristu ir visiem, kas tic; tur nav nekādas atšķirības, jo visi ir grēkojuši un visiem trūkst dievišķās godības. Dieva žēlastībā visi tiek attaisnoti bez nopelna, jo viņš tos atpircis Kristū Jēzū,...” Āmen.

Lai Tavs Vārds, ak Kungs, aizskaņ mūsu sirdis, iedvesmo mūsos cerību un stiprina mūs nākamajām dienām. Āmen!

Ko lai darām, lai kļūtu taisni Dieva priekšā? Šis ir jautājums, ko Bībelē cilvēki ir jautājuši, jautājums, ko neskaitāmi citi cauri vēsturei ir jautājuši, un šis ir jautājums, ar ko daudzi no mums esam cīkstējušies. Mēs jautājam atkal, šai svētdienā, kad gatavojamies Reformācijas svētdienai, tādēļ ka tas ir jautājums, ko Mārtiņš Luters sev jautāja atkal un atkal. Kā es varu būt attaisnots Dieva acīs? Vai bagātā jaunā cilvēka vārdos Jēzus priekšā: “Skolotāj, ko labu man darīt, lai man būtu mūžīgā dzīvība?” (Mt 19:16) Kas mums jādara, lai ieietu debesīs?

Mūsu dabiskā tieksme ir kaulēties ar Dievu. Ja Dievs darīs šo man, tad es darīšu to Viņam. Citiem vārdiem, mēs atbildam savu jautājumu bagātā jaunā cilvēka garā – darīt kaut ko Dievam par labu. Bet evaņģēliji un svētais Pāvils saka mums, ka lai nekaulējamies ar Dievu, bet ticam Viņam. Bet, ak vai, cik tas ir grūti. Mēs negribam palikt parādā nevienam, ieskaitot Dievu. Bet Dievs nedarbojas tādā veidā. Dievam nevajag nekā no mums. Mēs nevaram Viņam samaksāt nevienu centu! Bet mēs varam ticēt Viņam un Viņa solījumiem.

Tā ir mūsu ticība Dievam un Viņa Dēlam Jēzum, ko Dievs skaita kā mūsu taisnību. Visus mūsu parādus Dievam, un to ir daudz, apmierina tas, ka pieņemam Dievu savā dzīvē un liekam savu ticību uz Viņu. Bet, mēs jautājam: “Kā darīt kaut ko Dieva labā? Kā ar mūsu labajiem darbiem? Vai tie nemaz neskaitās? Svētais Pāvils mums atbild: Nē, “jo visi ir grēkojuši un visiem trūkst dievišķās godības.” Jo pat labais, ko darām, ir apraipīts caur mūsu grēku. Jo tikko darām kaut ko labu, tikko palīdzam savam kaimiņam vajadzībā, un tad esam lepni sava labā darba dēļ, lepības grēks sabojā mūsu labo darbu. Tā, patiešām nav nekā laba, ko varam darīt, un vienīgā palīdzība, ko varam sniegt, ir pateicoties Dievam, kuŗš dod mums, kas vajadzīgs, lai sniegtu to palīdzību. Mēs tad esam atkarīgi no Dieva žēlastības, un Savā mīlestībā Viņš mums parāda Savu lielo žēlastību.

Tā ikviens labs darbs, ko mēs izdarītu, mēs darām ne lai izpatiktu Dievam, bet lai atbildētu uz Viņa mīlestību un žēlastību pret mums. Tas ir līdzīgi tām reizēm, kad esam izdarījuši kaut ko, kas mūs iepriecina, un tad esam pārsteigti, kad saņemam samaksu par savu darbu. Māte rūpējas par saviem bērniem tādēļ, ka viņa tos mīl, ne tādēļ, ka viņai tas jādara. Strādnieks pūlas kalpot citiem ar savu darbu, ne par naudu, ko viņš saņem.

Pirms daudziem gadiem vietā, kur cēla katedrāli, strādnieks stūma ķieģeļus savā tačkā, zemākais un nicināmākais darbs. Kādu dienu viņam jautāja, ko viņš dara. Viņš atbildēja: “Es ceļu katedrāli Dievam

par godu.” Pretstatā, pirms dažiem gadiem klausījies jaunā cilvēkā, kas strādāja pie vissarežģītākās elektronikas tai laikā, bet viņš ienīda savu darbu un to darīja vienīgi naudas dēļ, ko par to saņēma.

Kad redzam visu, ko darām, kā Dievs darbojas caur mums, un pateicamies Viņam par talantiem un spēku veikt darbu, kas mums darāms, tas ir tad, kad esam taisnoti Dieva priekšā. Tā ir mūsu ticība Dievam, un ne tas, ko darām, ko Dievs skaita kā mūsu taisnību. Tā mūsu labie darbi nav atmaksa Dievam, bet drīzāk mūsu ticības zīmes Viņam. Kristieši seko desmit baušļiem ne aiz bailēm tos pārkāpt, bet atsaucoties uz Viņa mīlestību pret mums.

Kristieša pirmais pienākums ir pieņemt Dieva mīlestību Jēzū un ticēt Viņa solījumiem. Mums jāliek visa mūsu ticība Dievā un jāuzticas Viņam bez atlikuma, neskatoties uz to, kādas grūtības mums jāpārvar šai dzīvē.

Kristieša otrs pienākums ir mīlēt savu tuvāko un visus tos, kam ir vajadzība, ap mums, kļūstot par viņu kalpu. Jo redzam savā kaimiņā mūsu Kungu Jēzu, un kalpojot mūsu kaimiņam, kalpojam mūsu Kungam. Tādēļ mēs kalpojam prieka pilni. Kaŗa laikā jauns zēns nesa otru zēnu, kas bija ievainots tā, ka viņš nevarēja staigāt, un viņš nebija daudz mazāks kā tas, kurš nesa. Draudzīgs kaŗavīrs viņam jautāja, vai tas zēns nebija viņam par smagu. Zēns atbildēja: “Viņš nav smags, viņš ir mans brālis.”

Mēs visi esam brāļi un māšas cits citam. Tā tas ir ar ticību Dievam un ar prieku kalpojot, ka mēs dzīvojam kristieša dzīvi. Kā mēs pieņemam Dieva mīlestību un solījumus kā Viņa bērni, tā Viņš pieņem mūs mūsu ticībā kā mūsu Debesu Tēvs. Ko mēs darām, lai būtu labās attiecības ar Dievu? Neko. Dievs jau ir izdarījis visu, kas nepieciešams. Pateicība Dievam! Āmen!

Māc. Dāgs Reformācijas dienā, 31. oktobrī, pēc rīta uzrunas Latviešu skolas bērniem. Bildi uzņēma Māra Pelēce.

LELBA misijas projekts “Dzīvības ūdens”

Mīļie brāļi un māsas Kristū!

Ārmisijas nozare aicina Jūs un Jūsu draudzes piedalīties un atbalstīt LELBA jaunizvēlēto misijas projektu Etiopijā, kas nodrošinātu tīra ūdens piegādi cilvēkiem Tigrejas apgabalā. Vienas akas izrakšana izmaksā aptuveni \$10,000.00 dolāri un nodrošina tīru ūdeni 250 cilvēkiem.

Tādēļ esam nolēmuši sadarboties ar labdarības organizāciju Charity:water, kura garantē, ka katrs mūsu ziedojums tiks simtprocentīgi izlietots misijas projekta nolūkiem. Par šo organizāciju varat vairāk uzzināt, noskatoties īsfilmu “Journey”, kas tika uzņemta Etiopijā un ataino tīra ūdens trūkumu valstī un darbu, ko veic Charity:water, lai uzlabotu cilvēku dzīves apstākļus. Šī īsfilma kopumā ir 40 minūšu gara, sadalīta 8 epizodēs. Video iespējams noskatīties lelba.org tīmekļa saitē.

Cerot uz Jūsu atsaucību un interesi, ārmisijas nozare aicina draudzēs rīkot saviesīgu sanākšanu/pusdienas/vakariņas ar devīzi “Pārvērtīsim... ūdeni!”, daudzpunktes vietā liekot iespējamo lietu, ko draudzes locekļi būtu gatavi ziedot klusajai izsolei draudzē par labu misijas darbam vai arī nosaucot aktivitāti, kas šīs sanākšanas ietvaros notiktu. Piemēram, “Pārvērtīsim gleznu/vīnu ūdenī” vai arī tas varētu būt sadziedāšanās vakars draudzē – “Pārvērtīsim dziesmu ūdenī!”. Aicinām katru draudzi būt radošiem ar šo devīzi un atbilstoši savām iespējām un rocībai rīkot lielāka vai mazāka mēra sanākšanu par labu šim misijas darbam. Šīs saviesīgās sanākšanas var notikt tikpat labi arī pie kāda mājās vai Jūsu kaimiņu un draugu pulkā!

Draudzes ir aicinātas ieņemt ziedojumus misijas darbam nosūtīt ārmisijas kasieri Dainai Salnītis, 208 East Street, Lenox, MA 01240. E-pasts: Dsalnitis@aol.com.

Svētdienskolu bērni un jaunieši ir aicināti piedalīties šajā projektā ar zīmējumiem, mākslas veidojumiem, kas ataino šī misijas projekta mērķi – iepriecināt līdzcilvēku, sniedzot viņam iespēju saņemt tīru ūdeni. Svētdienskolu bērni un jaunieši var veidot arī “Drop in the Bucket” jeb “Iemet spainītī ūdenim!” kampaņu, izvietojot pie baznīcas izejas, ēdamzālē utt. spainītšus ar aicinājumu ziedot.

Ārmisijas nozare ir izveidojusi Facebook account, kur draudzes varēs ielādēt bildes no ārmisijas darbam veltītajiem pasākumiem, kā arī savu bērnu un jauniešu mākslas darbu fotogrāfijas. Lūdzu, pievienojieties Facebook grupai – LELBA misija “Dzīvības ūdens”! Dalīsimies un priecāsimies viens otram līdzi par to, kā šis misijas projekts attīstās un tiek veicināts draudzēs!

Daudzi Jēzus Kristus paveiktie brīnumi bija praktiskas dabas. Cilvēku vajadzības uzlūkojis, Jēzus uz to atbildēja. Arī mēs tam esam aicināti! Viena aka ar tīru ūdeni varbūt šķiet kā piliens jūrā uz visu pārējo vajadzību fona pasaulē, tomēr lai prieks, ko tīra ūdens lāse pēc darba sūra nesīs šiem 250 cilvēkiem, mudina mūs dot un nešaubīties, ka tas ir Dieva darbs, kurā mēs varam piedalīties!

Kristus mīlestībā,
Ārmisijas nozares
vadītāja
Dace Skudiņa

Lai liksmojas it īpaši viņa,
kas tevi dzemdējusi!
Sal. pam. 23:25

Latviešu ev. lut.
baznīca Amerikā
Jaunatnes nozare 2015/16
Informācija:
dagdemandt@hotmail.com

MĪLESTĪBA MAMMĀM

Labdarības projekts "Mīlestība mammām"
atbalstīs Zemgales māmiņas, kas ir bērniņa
gaidībās, kā arī mammas, kurām nesēn
piedzimuši mazuļi.

Atbalstā ietilpst autiņi, mitrās salvetes,
vitamīni, formula, grāmatas, ratiņi utt.

Garezera vasaras vidusskolas 2015. gada
2. klases 5 jaunietes, radot šī projekta ideju,
izpētīja, ka Zemgalē ir visaugstākais
dzemdību procents Latvijā.

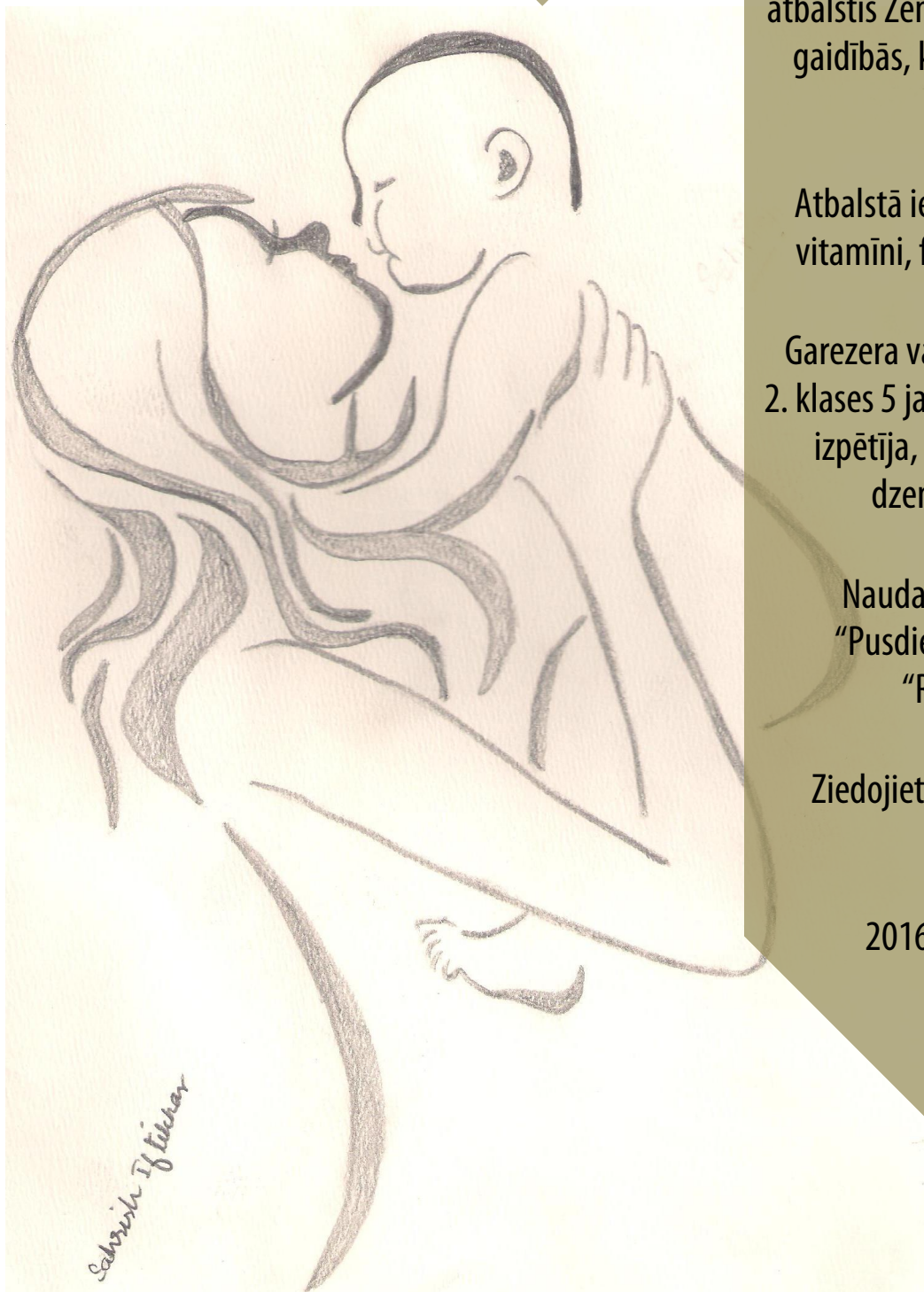
Naudas vākšanas idejas ieskaita
"Pusdienas mammas gaumē" un
"Ratiņu walk-a-thon".

Ziedojiet caur vietējo LELBA draudzi!

Izdale plānota
2016. gada vasarā Zemgalē.

DRAUDZES DZĪVE

Padomes sēde oktobrī

Durvis. Senajiem romiešiem pat bija durvju dievs, vārdā Janus, no kura cēlies vārds janvāris. Kādēļ oktobrī pieminēt durvis? Pastāv vairāki iemesli. Pirmais ir tas, ka viena no darbvedēm ir nokrāsojusi baznīcas priekšas durvis. Pateicība un tencināšana Ritai Pelēcei par krāsošanu un Gundai Lusai par padomiem! Otrs ir tas, ka drīz sāksies baznīcas jauno durvju izveidošana. Proti, tuvā nākotnē izdauzīs pamatus tur, kur liks lifta durvis. Trešais ir tas, ka mūsu mācītājam varētu atvērties durvis uz prāvesta amatu atkarībā no balsošanas iznākuma Latviešu evaņģēliski luteriskās baznīcas Amerikā (LELBAs) Vidienes apgabala konferencē 23.-25. oktobrī Grandrapidos, Mičiganā. Tur vēlēs šī apgabala prāvestu, kas aizstās prāvestu Gunāru Lazdiņu. Lazdiņš ir kļuvis par visas LELBAs priekšsēdi. Pagaidu prāveste Vidienes apgabalam ir mācītāja Ilze Larsen no Grandrapidiem.

Diemžēl arī ir notikusi nelaime sakarā ar durvīm. Mūsu draudzes locekle Inta Grāvīte nopietni sasitusi savu galvu, krītot pret durvīm zvana torņa kāpņu telpā. Līdzjūtība un lūgšanas Intai!

Šī gada pirmajos deviņos mēnešos, tas ir, no gada sākuma līdz septembra beigām, ienākums salīdzinājumā ar šo pašu laika sprīdi 2014. gadā ir bijis manāmi zemāks. Izdevumi bijuši lielāki.

Turpat pie durvīm tuvojas Ziemsvētku tirdziņš. Dāmu saime aicina visus palīdzēt gatavoties šim pasākumam.

Nākamā sēde notiks šī mēneša otrajā otrdienā, 10. novembrī, pulksten 19:00 trešā stāva bibliotēkas telpā. Padomes sēdes ir atklātas, kaut gan drīkst balsot tikai mācītājs un padomes locekļi.

Padomes sekretāre un draudzes darbvede Vija Treiberģa

Dāmu saimes ziņas

Oktobra mēnesī pie galdiņa kalpoja Skaidrīte Dombrovska, Aina Rozenberģa, Rita Drone. Ziedus uz altāra lika dāmu saime, Kristīne Ģīga un Tālis Bauer, Maijas Stumbres ģimene, Irēne Rudzīte. Par sadraudzību rūpējās dāmu saime – Pļaujas svētku pusdienas, Aija Vijuma 2x, Santa Kalnīte.

Ja varat palīdzēt sadraudzības stundā vai ziedot produktus, lūdz sazināties ar oktobra/novembra/decembra darba grupas vadītāju Skaidrīti Štolceri: 763-571-8680.

Ja vēlaties likt ziedus uz altāra, zvaniet Laimai Dingley (612-866-3235) vai Selgai Pētersonei (651-484-6046).

Lasīšanas pulciņš

Lasīšanas pulciņš tiksies trešdien, 11. novembrī, plkst. 10:00 baznīcas lejas telpās. Skatīsimies filmiņu, Viļa Lapenieka "Zvejnieka dēls". Visi ir mīļi aicināti!

Mineapoles – St. Paulas latviešu
ev. lut. draudze

SIRSNĪGI SVEIC

AR IESTĀŠANOS DRAUDZĒ

Ilsi Sneider

Larisu un Arnoldu Ozolus, ar

meitām Tamāru un Elisu

LAULĪBĀS ♥

Kristīni Ģigu un Tāivaldi Bauer

Mācītāja Maija Cepure-Zemmele mūžībā

2015. gada 2. oktobra vakarā 73 gadu vecumā acis uz mūžu slēdza mūsu bijušā draudzes mācītāja Maija Cepure-Zemmele. Debesu Tēvs aizsauca Maiju pie sevis uz savām mūžības mājām.

Latviešu garīdznieču grāmatiņā “Marijas dziesmas un stāsti” mācītāja Maija par savu dzīvi raksta:

“Piedzimu 1942. gada 13. maija rītā tēva mājās Ratniekos, te, lauku klusumā, dzeguzei aiz loga augošajā liepā kūkojot, sākās mana dzīve. Bija kaŗa laiks, tēvs iestājās armijā, tādēļ, krievu armijai tuvojoties, mēs ar māti un vecmāti bēgām un tēva mājas pametām, lai es tur nekad neatgrieztos, bet vienmēr pēc tām ilgotos. Tāpat kā ilgojos pēc tēva, pēc ģimenes kopības, kuru nekad nepiedzīvoju. Tēvs dzīvoja vienā pasaules malā – Amerikā, mēs ar māti un vecmāti – otrā – Latvijā. Mūs vienoja tikai trausls, nedrošs pavediens – vēstules.

1961. gadā beidzu medicīnas skolu ar vecmātes diplomu un tiku nosūtīta strādāt Preiļos, vēlāk atgriezpos un strādāju Rīgā. Visi mēģinājumi tikt pie tēva ciemos vai uz pastāvīgu dzīvi bija neveiksmīgi. Pēkšņi 1981. gadā notika brīnums. Dievs piešķīra ceļu pie tēva – no vienas pasaules uz otru. Bet arī šeit, tēva mājās Amerikā, biju tikai īsu laiku, pirms Dievs saveda kopā mani ar mācītāju Uldi Cepuri, lai 1982. gadā mēs sāktu jaunu kopēju dzīvi. To sākot, Uldis mani aicināja būt par viņa palīdzi. Daudz par to nedomādama, cik grūti būs viņa aicinājumu īstenot, to uzņēmu ar lielu nopietnību, it kā tas nāktu no paša Dieva mutes. Bet Viņam pašam vajadzēja palīdzēt man, lai es taptu par palīgu ne tikai savam vīram Uldim, bet arī mācītājam Uldim. Baznīcas vadība mācītāja palīgus grib izglītēt, eksaminēt un iesvētīt par evaņģēlistiem (1988. gadā), lai tos pārsvētītu, vai ordinēt mācītāja palīga augstākā pakāpē par diakoniem (1990. gadā). Tad nu jutos Ulza aicinājumu piepildījusi. Visus mudinājumus turpināt mācības seminārā atrunājos kā grūti un nereāli īstenojamus. Es taču savam Kungam Jēzum kalpoju un mācītājam palīdzi; bet Uldis gandrīz vai aiz rokas veda mani uz Lutera semināru, kur mācību grūtībās piedzīvoju neticamu Dieva žēlastību, palīdzību un atklāsmi.

2001. gadā ieguvu teoloģijas maģistra grādu. Atklājās arī, ka Uldis vēlas sev ne tikai palīgu, bet arī darba kolēģi, ar kuŗu dalīt darba slodzi. Pēc viņa ierosinājuma saņēmu no Mineapoles un Sv. Paula evaņģēliski luteriskās draudzes aicinājumu kalpot par draudzes jaunāko mācītāju, daloties gan darbā, gan atalgojumā ar draudzes vecāko mācītāju – prāvestu Uldi Cepuri. Saskaņā ar Baznīcas eksaminācijas un Virsvaldes lēmumu, archibīskaps Elmārs E. Rozītis kopā ar asistentiem mani ordinēja mūsu draudzes baznīcā 2002. gada 13. aprīlī. Dieva žēlastība un Svētā Gara klātbūtne manuprāt bija neapšaubāma un visiem jūtama.

Mācītājas amata zīmi – krustu – man uzlika prāveste Lauma Zušēvica, kuŗas vārdu reiz, sen atpakaļ, dzirdēju pieminām kādā “Amerikas Balss” raidījumā, kad Ņujorkas draudze viņu aicināja kalpot par draudzes mācītāju. Tajā laikā vēl nekā daudz nezināju ne par Jēzu Kristu, ne par viņa Baznīcu, bet Laumas vārds palika man atmiņā, lai vēlāk viņa man kļūtu par Kristus kalpones ideālu.

Man nav ne tēva, ne viņa mājas šajā pasaulē, bet man ir Tēvs debesīs un vieta Viņa mājās sataisīta, man ir ļoti maz asinsradnieku, bet piederība manam Kungam Jēzum ir man dāvājusi piederību visai lielajai Dieva bērnu ģimenei, kuŗā Viņš mani ir aicinājis kalpot īpašā veidā, pasludinot Viņa Vārdu un pārvaldot Viņa sakramentus.”

Prāvestam Uldim Cepurem aizejot mūžībā, draudzes padome aicināja māc. Maiju kļūt par draudzes mācītāju, viņa aicinājumu pieņēma un turpināja kalpot draudzē. Ar 2006. gadu māc. Maija noturēja kārtējos dievkalpojumus, izpildīja svētības aktus, kā kristības, laulības, bēres, apmeklēja slimniekus slimnīcās, vecākos draudzes locekļus mājās, veco ļaužu mītnēs, vajadzības gadījumos pasniedzot Svēto vakarēdienu. Viņa noturēja Bībeles stundas, neklātienes iesvētes mācības un ļoti sekmīgi vadīja sarakstīšanos un sazināšanos ar mūsu draudzēm Latvijā.

Māc. Maija sevišķu nozīmi piegriezta gadskārtējām garīgām Celsmes dienām, lai tās sekmīgi izdotos. Viņas mudināta, draudze aicināja lektorus no Austrālijas, Vācijas, Latvijas, ieskaitot archibīskapus Elmāru Rozīti un Jāni Vanagu kopā ar viņu dzīves biedrēm. Protams, šādu viesu uzņemšana bija saistīta ar palieliem izdevumiem, bet ja budžets bija “par īsu”, māc. Maija pati sedza iztrūkumu; viņas gala mērķis bija – kalpot draudzei un Dievam, atdodot sevi visu.

2008. gada 15. jūnijā mūsu Mineapoles latviešu draudzes baznīcā Latvijas archibīskaps Jānis Vanags salaulāja māc. Maiju ar Dr. Ivaru Zemmeli. Vēl 4 gadus viņa turpināja strādāt draudzē pilnu darba laiku, bet viņas veselība, kam jau agrāk bija radušies sarežģījumi, vairs to neatļāva un tā 2012. gada 10. janvārī viņa iesniedza draudzes padomei lūgumu atteikties no draudzes mācītājas amata. Aizejot pensijā, viņai atlika vairāk laika rūpēties par augiem viņas dārzā, kas viņai vienmēr bijis iemīļots vaļasprieks. LELBA Vidienes apgabals aicināja māc. Maiju vikarēt, tas ir, aizvietot mācītājus draudzēs, kur tas ir vajadzīgs, bet Maijas sliktās veselības dēļ to kļuva arvien grūtāk izpildīt. Kā jau iesākumā minēju, māc. Maija aizgāja mūžībā š. g. 2. oktobrī.

Atvadīšanās bērnu dievkalpojums notika 2015. g. 9. oktobrī draudzes namā, piedaloties draudzes korim. Baznīcā bija daudz draudzes locekļu, amerikāņu kaimiņu, draugu un paziņu. Atvadu svētbrīdi vadīja mūsu draudzes mācītājs Dāgs Demandts, svētrunu teica archibīskape Lauma Zušēvica no Milvokiem, piedalījās mācītāji: Ilze Larsena, pārstāvot LELBA priekšnieku Gunāru Lazdiņu, Andris Sedliņš, kurš ir pensionējies no vienas vietējās amerikāņu luteriskās draudzes, David Wirt no Kanādas un profesors Stephen Paulson no Lutera semināra. Visi piedalījās svēto rakstu lasījumos. Vēlāk, atvadoties no mācītājas Maijas, runāja draudzes priekšnieks Gerolds Luss, Ģirts Jātnieks no pērminderu kopas, Ilze Grotāne no dāmu saimes, Rūta Beķere no Daugavas Vanagiem un beidzot Laimonis Sproģis, kurš kā bijušais draudzes priekšnieks kopīgi ar māc. Maiju kalpoja draudzei Maijas iesākuma gados. Viņš sacīja: “Atvadoties teikšu mācītājai Maijai paldies par viņas darbu, mācot mums varbūt viselementārākās lietas kā kristiešiem, proti, viņa mācīja mums mīlēt Dievu. Mīlēt, cienīt un respektēt vienam otru, iepazīt Dieva žēlastību un to pieņemt, pieņemt un pateikties Dievam par visu, ko Viņš mums tik bagātīgi ir piešķīris, un nekad neaizmirst, ka Jēzus mūs ir dārgi atpircis no mūsu grēku nastas. To visu viņa mums mācīja, par ko mēs dziļā cieņā pateicamies. Izsaku visdziļāko līdzjūtību Maijas dzīves līdzbiedrim Ivaram un viņas piederīgiem un lūdzu, lai Dieva žēlastība mazina jūsu sāras un mierina jūsu sirdis.

Debesu Tēvs ir saucis
Viņa kalponi pie sevis, lai
viņa saņem pelnīto atpūtu
un mieru tur, Viņa
mājokļos.

Dievs ir devis, Dievs ir
ņēmis, slavēts lai ir mūsu
Kungs un Dievs. Ej,
Maija, ej, Jēzus vārdā.”

Nobeigumā bērnieki
pulcējās pie dāmu saimes
lieliski sagatavotām
pusdienām lejas telpās.

Laimonis Sproģis

Aizgājējus pieminot

Elsa Sneidere aizgāja mūžībā šī gada 20. septembrī Bloomington, Minesotā. Dzimusi 1913. gada 26. decembrī Tallinā, Igaunijā. Apbedīšana notika 28. septembrī, Crystal Lake kapsētā. Elza bija sasniegusi savu 101. dzīves gadu. Viņas ticība viņu vadīja uz mūžības mājām.

Elsa Sneidere

Velta Laimonis aizgāja mūžībā šī gada 20. septembrī Robbinsdale, Minesotā. Dzimusi 1919. gada 1. oktobrī Vējavas pagastā, Latvijā. Piemiņas dievkalpojums notika 3. oktobrī.

Velta Laimonis

Laimonīte, kā daudzi viņu pazina, kalpoja mūsu baznīcai, vai tas bija šajā draudzē vai Kristus draudzē, Laimonīte kalpoja Savam Kungam. Velta sveicināja dievlūdzejus, kuri ienāca baznīcā, ar lielu smaidu. Dziesmā Laimonīte slavēja Dievu, Kristus draudzes ansamblī. Piemiņas dievkalpojumā atvadījāties no Veltas ar viņas mīļākajām dziesmām "Teici to Kungu", "Tuvāk pie Dieva kļūt" un "Pie rokas ņem un vadi".

Maija Stumbre aizgāja mūžībā šī gada 6. oktobrī Fridley, Minesotā. Dzimusi 1932. gada 1. oktobrī Rīgā, Latvijā. Piemiņas dievkalpojums notika 16. oktobrī. Mēs atvadāmies no Maijas, kura paļāvībā uz savu Kungu nāca uz Bībeles stundu, baznīcu, klusi, tomēr dziļā ticībā. Uz piemiņas dievkalpojuma lapiņas bija rakstīti pašas Maijas lūgšanas vārdi: "Tēvs, dod man mieru sirdī un paļāvību Tev."

Maija Stumbre

Velta Grustāns aizgāja mūžībā šī gada 11. oktobrī Mineapolē, Minesotā. Dzimusi 1922. gada 9. oktobrī Rīgā, Latvijā. Velta slavēja Dievu, lasot Bībeli mūsu baznīcā lasījumu laikā. Vīrs Aleksandrs Grustāns aizgāja Dieva mierā šī gada 21. jūlijā.

**Velta un
Aleksandrs Grustāns**

Dzimis 1921. gada 2. novembrī

Daugavpilī, Latvijā. Aleksandrs bija mākslinieks, kura gleznas rotā mūsu baznīcu. Kopējs piemiņas dievkalpojums Veltai un Aleksim tiek plānots novembrī.

Jānis Gagainis aizgāja mūžībā šī gada 14. oktobrī St. Louis Park, Minesotā. Dzimis 1936. gada 15. janvārī. Jānis dziedāja mūsu draudzes korī un kalpoja kā draudzes pērminderis. Piemiņas dievkalpojums notiks piektdien, 6. novembrī, plkst. 11:00 Texas Terrace, 7900 W 28th St, St. Louis Park, 55426.

Jānis Gagainis

KAS NOTIEK DVĪŅU PILSĒTĀS?

Šī gada 26. septembrī Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes telpās notika Latvijas Universitātes 96 gadu svētku akts, to vadīja akta rīkotāju Korporāciju kopas Minesotā (K!K!M!) t/l seniors Laimonis Sproģis, talavus. Akadēmisko runu teica prof. Paulis Lazda, patrus, par tematu „Latvijas neatkarības de jure nepārtrauktība”.

Ko mēs mācāmies Eau Claire universitātē? Par to pastāstīja Latvijas studentes. Muzikālajā daļā spēlēja Tīna un Dzintars Josti.

Bildē no kreisās: Marta Priedīte, Lelde Gusta, Laimonis Sproģis, Pauls Lazda, Agnese Čikule, Sindija Balode. Bildi uzņēma Valdis Miķelsons.

Astrīde Ivaska

Valoda, tu esi koks, – mēs lapas,
vēju rautas. Kur nu kuŗa aizplīvusi,
nav mums spēka atgriezties.

Paliek vārdi, paliek vārti,
liepu gatve, egļu dzīvžogs,
sūrābele, līkais bērzs.

Paliek ceļi, paliek pēdas,
pirms mums lauku mālā mītas,
vārdu pēdas atmiņā.

Valoda, tu esi sazarojis koks, –
mēs putni. Un pret nakti
tavos zaros sakrītām.

No krājuma *Gaisma ievainoja*

Imigrācijas vēstures pētniecības centra (Immigration History Research Center or IHRC) stipendiāte Sofija Amelkina koncertē mūsu dievnamā

Atskatoties jāsaka, ka šī rudens latviešu sabiedriskā sezona Mineapolē sākās agri un „ar joni” – jau augusta beigās mums bija LOAM’a pieteikti sarīkojumi un arī septembrī notika vairāki koncerti. Par vienu no tiem – Sofijas Amelkinas (Sophie Amelkin) priekšlasījumu/koncertu 20. septembrī man lūdza uzrakstīt mazu atskatu, jo daudzi no klausītājiem nebija nekad un neko dzirdējuši ne par Sofiju, ne IHRC, ne ALAs stipendiju.

Kā jau sludinājumā par sarīkojumu teikts, 20. septembra lektore/dziedātāja Sofija Amelkina ir 2014./15. mācību gada ALA stipendiāte, amerikāņu mūzikas studente, kuŗa ieinteresējusies par latviešu mūziku, un tādā sakarā kvalificējusies Amerikas latviešu apvienības (ALA) dibinātai un uzturētai stipendijai Minesotas Universitātē. Savos pētījumos par latviešu mūziku un komponistiem viņa izmantojusi IHRC materiālus, kas ir viens no priekšnoteikumiem stipendijas saņemšanai. Koncertēšana mūzikas studentiem ir nozīmīga daļa no viņu sekmju izvērtēšanas procesa, tādēļ arī šī pētījuma rezultātā Sofijai bija obligāti jāuzstājas, dziedot/demonstrējot viņas jauniegūtās zināšanas. Lekcija/koncerts mūsu dievnamā bija viena no šīm Sofijai obligātajām uzstāšanās, viņas priekšnesumu varēja noklausīties arī IHRC rīkotā vakarā Centra telpās.

Sarīkojums bija pieteikts kā „Latviešu mākslas dziesma divdesmitā gadsimtā; Alfrēda Kalniņa, Jāzepa Vītola un Arvīda Žilinska mūzika” (Latvian Art Song of the 20th Century; Music of Alfrēd Kalniņš, Jāzeps Vītols and Arvid Žilinskis. Sophie Amelkin, soprano, Mijin Choi, piano and Hannah Peterson, flute). Sofija nolasīja īsu pārskatu par latviešu mūzikas un mūziķu gaitām galvenokārt tiešām 20. gadsimtā, bet lai varētu kaut cik izsekot tām, saprotams, bija jāpieskaras arī vispārējai Latvijas un latviešu vēsturei. Viens no akcentiem, kam viņa mazliet pieskārs, bija politisko režīmu uzspiestā ietekme daiļradē. Savu stāstījumu viņa ilustrēja ar dziesmām. Lūk, viņas koncerta programma:

Kad nakts   Alfrēds Kalniņš

Saulains stūrītis   Afrēds Kalniņš

Cimdu pāris   Arvīds Žilinskis

Cīrulis   Arvīds Žilinskis

Rozes visskaistākās   Jāzeps Vītols

Saulīt' tecēj' tecēdama

Ai, ciemiņi, ai, kaimiņi

Ik vakaru dziedāt gāju

Divi dienas mežā gāju

Lokaitiesi, mežu gali

Latv. tautas dziesmas Jāzepa Vītola apdarē

Maria

Jāzeps Vītols

Koncerts bija pulcējis diezgan daudz klausītāju gan no latviešu, gan vietējās sabiedrības, kas uzņēma priekšnesumu ar atzinību un aplausiem. Mums, latviešiem, katrā ziņā šī bija interesanta izdevība dzirdēt, kas latviešu mūzikā saista un uzrunā ļaudis no citas kultūrvides.

Un vēl par ALA stipendiju fondu, kas nodibināts un pastāv, lai veicinātu latviešu (īpaši latviešu diasporas) vēstures un kultūras studiju iespējas Imigrācijas vēstures pētniecības centrā (IHRC). 2004. gadā pie Minesotas Universitātes nodibināja Amerikas latviešu apvienības stipendiju (ALA fellowship in Latvian-American studies). To apmaksā no fonda līdzekļiem, ko sākotnēji saziedoja Amerikas latviešu apvienība, Daugavas Vanagi un Pasauls Brīvo latviešu apvienība (PBLA). 2005. gadā šai fondā iemaksāja arī Latvijas valdības Diasporas Fonds. Stipendijas mērķis ir veicināt

pētniecības darbu Latvijas valsts un Latvijas diasporas vēstures un kultūras laukos, īpaši saistībā ar IHRC darbu. Stipendijas izsniedz kvalificētiem kandidātiem gados, kad Fondā sakrājušies pietiekami līdzekļu stipendijas apmaksai (pēc noteikumiem, var lietot tikai kapitāla augļus, ne pašu kapitālu). Interesenti var meklēt vairāk informācijas IHRC mājas lapā tīmeklī.

Pats Centrs šogad svin savu 50 gadu pastāvēšanu (starp citu, šī gada 29. oktobrī to atzīmēs ar 50 gadu izstādes atklāšanu). Latvieši piedalījušies šai pasākumā jau no pirmās dienas, mūsu Ēriks Dundurs bijis viens no dibinātājiem. IHRC archīvā glabājas daudz materiālu par latviešu gaitām Amerikas Savienotajās valstīs, īpaši Minesotā. Sākotnējiem krājumiem pievienojās liela daļa no archīva veida materiāliem, kas bija sakrājušies Latviešu Studiju centrā Kalamazoo, kad deviņdesmito gadu sākumā ALAi nācās LSC likvidēt nerentabilitātes dēļ. Latviešu sabiedrība Dvīņu pilsētās ir viena no aktīvākajām etniskajām grupām IHRC draugu biedrībā. Katru gadu Centrs un tā Draugu biedrība (Friends of the IHRC) rīko vakariņas, lai atjaunotu pazīšanos, vāktu ziedojumus Centra atbalstam un informētu par situāciju Centra darbībā. Arī šoruden, 3. oktobra sanāksmē latviešu pārstāvji bija pulcējušies krietnā skaitā. Rita Drone

→ Latviešu pārstāvji IHRC vakariņās 3. oktobrī.

1. r. sēžot no kr.:

Marija Netz, Māra Pelēce,
Rita Drone, Gunda Luss,
Aina Rozenberga.

2. r. stāvēt no kr.:

Richard Netz, Rasa Zeltiņa,
Korijs McLeod, Gerolds
Luss, Indulis Valters, Kalju
Kubits, Ausma Ģīga, Visvaris
Ģīga. Iztrūkst Jānis Zeltiņš.

← Sofija Amelkina (vidū) ar Irmu Kurmi un pianisti Mijin Choi.

Daiļās dāmas VIII

Daiļās dāmas ir saiets, kura sludinājuma teksts ir: „paredzēts tikai dāmām, tikai izpriecām un tikai par labu Gaŗezeram.” Saieta nedēļas nogalē dāmas atstāj vīrus un bērņus mājās un dodas uz saviesīgu izklaidi. 2015. gada cēliens – Daiļās dāmas VIII – notika Garezerā, no 19. līdz 20. septembrim. Piedalījās apmēram 60 dāmas no vidienes apgabala. Dāmas bija ieradušās no visām Miĉigānas pusēm, Ćikāgas, Klīvlādes, Milvokiem, arī pat no Kanādas un gan jau no citām pilsētām arī. Bija jauks, saviesīgi pavadīts laiks. Atklāšanā nodziedājām Alberta Legzdiņa sarakstītu un saietam veltītu dziesmu „Tikai mums, daiļās dāmas, tikai mums”. Rīta posmā klausījāmies Daigas Ķimenes lekciju par dziedinošām skaņām un Emīlijas Jansones prezentāciju „Tiekšanās pēc labākas dzīves: indiešu sievietes un mikro-aizdevumi”.

Pirmā pēcpusdienas lekcija bija Rutas Grīnvaldes pārskats un ieteikumi par lekcijas tematu „Fiziskā terapija: kā ēdiens un vingrošana ietekmē mūsu veselību”. Pēcpusdienā arī bija iespēja pieteikties masāžai vai manikīram/pedikīram. Pēcpusdienas posmā bija trīs prezentācijas rotācijas kārtībā: skaistuma kopšana, tortes dekorēšana un skaņu meditācija. Pēdējo pēcpusdienas lekciju sniedza Vizma Makšiņa, kas dalījās ar saviem Latvijas piedzīvojumiem pēdējo 25 gadu gājumā.

Mūs bagātīgi paēdināja šefmeistars Dāvids Indriķsons ar palīgiem. Sestdienas pievakarē māc. Aija Graham novadīja svētbriņdi brīvdabas baznīcā. Pēc tam sekoja vīna/siera garšošana pie gleznu izstādes ar kluso izsoli. Tad sekoja vakariņas un saviesīgs vakars, ko vadīja Aija Kīna ar māti Aiju Tupesi. Svētdienas rītu iesākām ar vieglo jogu, kam sekoja brokastis un Lindas Bilsēnas prezentācija par lauksaimniecībām lielpilsētā (urban farm plans). Nobeiguma prezentācijā vietējā ābeļdarza ģipšniece mums stāstīja par ābolu audzēšanu un ābolu lietošanu. Pēc tam bija iespēja iegādāties vietējos dārzeņus, ābolus un pašgatavotas preces.

Daiļās dāmas saiets ir bijis rīkots dažkārt pavasaros, dažreiz citās pilsētās, bet pēdējos gados rudenī Garezerā. Šī bija mana pirmā reize, piedaloties Daiļās dāmas saietā. Bija jauki satikt jaunus un arī dažus vecus draugus. Es ar prieku esmu gatava piedalīties nākošajā izdevībā un es aicinu citas dāmas no Mineapoles arī piebiedroties. Sarma Straumane

Ziemsvētku Kantāte

International Youth Fellowship sponsorētā grupa “Gracias Choir” no Dienvidkorejas uzstājās Dvīņu pilsētās ar savu uzvedumu “Gracias Christmas Cantata” 28. septembrī. Kantāte bija ļoti aizkustinoša. Dziedāšana bija angļu valodā.

Gracias koris sastāv no dziedātājiem, dejotājiem un orķestra, kas pašreiz ceļo pa pasauli ar savu uzvedumu. Grupa ir izcila un ir nopelnījusi godalgas vairākos konkursos Vācijā, Itālijā un Šveicē. Dvīņu pilsētas bija viena no 25 piestātnēm ASV. Pēc uzveduma dalībnieki ar autobusiem devās tālāk uz Sietlu.

Kantāte notika trīs cēlienos: Act I – Opera: “Birth – For unto You is Born a Savior”, attēloja Jēzus dzimšanu Betlēmē. Act II – Musical: “Happiness – The Gift of the Magi”, bāzēts uz O. Henry stāstu par jaunlaulāto pāri, kas vēlas viens otru iepriecināt. Act III – Chorus: “Glory – Handel's Oratorio 'Messiah'”.

Aktieri dejodami un dziedādami iztēloja pirmos divus cēlienus. Trešajā cēlienā uz skatuves stājās koris un orķestris. Cēliena beigās visi skatītāji arī piecēlās kājās un kopīgi nodziedāja “God Bless America”.

Jaunpārbūvētā Northrup auditorija bija pilna ar skatītājiem, starp kuriem bija ducis mūsu draudzes locekļi. Sarma Straumane

Dārziņas un Zilberta koncerta impresijas Mineapolē

27. septembra pēcpusdienā Mineapoles – St. Paulas evaņģēliski luteriskās latviešu draudzes baznīcā Minesotas latviešu koncertapvienības šīs sezonas pirmajā koncertā, ko tā rīkoja ar kultūras biedrības TILTS, Latvijas kultūras ministrijas, PBLA un ALA atbalstu, klausījāmie Andru Dārziņu, alta vijole, un Venti Zilbertu, piano. Ja Zilberts Mineapolē jau zināms viesis, Dārziņu dzirdējām te pirmo reizi.

Abi mākslinieki kopā ieskaņojuši 2013. gadā izdoto “Latvian Impressions II” albumu, un tā arī nosaukuši pirmo 27. septembra koncerta daļu – “Latvijas impresijas”, otro nodēvējot “Eiropas impresijas.”

Varētu teikt, ka dzīvē “impresijas” ir ļoti svarīgas, īpaši pirmais iespaids, ko radām, ienākot kādā sabiedrībā. Māksliniekiem tas ir sevišķs izaicinājums, jo ir tik vēlami, ka šis pirmais iespaids iesaista publiku dziļāk viņu mākslā. Skaidrs, ka Dārziņa un Zilberts šo izaicinājumu pārvarēja bez grūtībām.

Koncertu ievadīja Emīla Dārziņa *Melanholiskais valsis* Andras Dārziņas pārlikumā altam. Likās, ka šis labi pazīstamais skaņdarbs publikai patīkami iesildīja sirdis. Lai gan varētu uzskatīt šo skaņdarbu kā tehniski samērā vienkāršu, mākslinieku fineses pilnais izpildījums parādīja, kāds skaistums var būt vienkāršībā – uzreiz varējām dzirdēt Dārziņas skaisto, pilniskanīgo toni gan augstākos, gan zemākos reģistros.

Tam sekoja Jāzepa Mediņa *Balāde* Bernharda Tiltiņa pārlikumā altam. Šī skaņdarba garās, plūstošās frāzes un melodijas zemajos reģistros Dārziņas izpildījumā lika domāt, vai tik tas oriģināli nebija domāts altam. Klausītāji sveica mūziķus ar ilgiem aplausiem.

Nākošais darbs – Helmera Pavasara paša pārliktā *Sonatīne* altam. Ievadam Dārziņa to aprakstīja kā “krāšņi svaigu, īsu sonatīni.” Trīs īsās daļās – *allegro vivo*, *lento espressivo*, *vivace* – šī sonatīna radīja patīkamu noskaņas maiņu, tā, ka varētu teikt, ka tā bija “krāšņi svaiga.”

Sonatīnei sekoja Daces Aperānes *Burvības* pirmatskaņojums ASV. Darbs komponēts kā obligātais alta skaņdarbs jauniešu mūzikas konkursam un tādēļ tas satur noteiktas pedagoģiskas un mūzikālas vērtības, piemēram, dažādus samērā neparastus paņēmienus abiem instrumentu spēlētājiem. Kompozīcija pilna ar ritmisko metru maiņām un visādām burvestībām un trikiem, kas abiem mūziķiem jāizpilda. Klausoties šī darba atskaņojumu, kļuva īpaši skaidrs, ka Dārziņai un Zilbertam, kā izciliem kameramūziķiem, izdodas lieliska saspēle, viņi ik brīdi sekoja viens otram.

Koncerts turpinājās ar Pētera Vaska *Mazā vasaras mūzika*, Andras Dārziņas alta pārlikumā, kas arī bija pirmatskaņojums ASV. Sastādīts sešās īsās daļās, šis skaņdarbs mūzikāli atveido dažādas vasaras ainavas/noskaņas, ietilpinot gan latviešu tautas, gan putnu dziesmas, un radot gan melanholisku, gan jautru noskaņojumu.

Tad – *Ēnu dejas*, ko komponējis Pēteris Plakidis. Šajā skaņdarbā varējām izbaudīt kā komponista, tā mūziķu humora izjūtu, īpaši brīžos, kur likās, ka Dārziņa un Zilberts cīnījās, katrs censdamies “pareizāk” izpildīt šo skaņdarbu. Pilns citātiem no citu komponistu – ieskaitot Čaikovski, Kačaturianu un Štrausu – mūzikas, šis skaņdarbs jautrā veidā nobeidza pirmo koncerta daļu.

Atšķirībā no pirmās, kas galvenokārt sastāvēja no pārlikumiem alta vijolei, otrā koncerta pusē dzirdējām darbus, kas komponēti tieši altam. Rebekas Klarkas *Morfejs*, nosaukts grieķu mitoloģijas sapņu dieva vārdā, deva iespēju ieklausīties abu mūziķu spējās mūzikāli spēlēt klusināti. Ir daudz mūziķu, kas var brīnišķīgi spēlēt skaļi, bet tikai visizcilākie var ar finesi spēlēt visklusākos brīžos. Šajā skaņdarbā bija vairāki šādi skaisti momenti, bet visievērojamākie bija tie, kad Dārziņas alta melodija brīnišķīgi izauga no gandrīz pilnīga klusuma, un pašās beigās, kad abi mūziķi tieši kopā nobeidza, lai gan beigas bija tik klusas, ka likās, ka toņi gandrīz izgaroja gaisā.

Sekoja Roberta Šūmaņa *Pasaku ainās (Märchenbilder)*. Lai gan šis skaņdarbs noteikti pārbauda arī alta virtuozitāti, šeit ir varbūt vislabākā klavieru mūzika visā koncertu programmā, kas ir saprotami, ņemot vērā Šūmaņa komponēšanas vēsturi. Kopīgi veicot lielisku izpildījumu, abi mūsu viesmākslinieki atkal par jaunu apliecināja savas izcilās kamermūziķu spējas.

Koncerts noslēdzās ar Džordže Enesku *Koncertskaņdarbu*, kur varēja saklausīt atskaņas no Enesku dzīves Parīzē. Dažbrīd gandrīz izklausījās, ka tā rakstīta Debusi gaumē. Kompozīcija izskanēja lieliski, tās bija varenas koncerta beigas un publika ar sajūsmu pieprasīja vēl vairākus skaņdarbus pēc koncerta beigām, ieskaitot Kalsona tautas dziesmas apdari trompetei, ko Dārziņa bija pārlikusi altam. Kā Zilberts vēlāk teica: “Bija dikti labas klavieres, dikti laba publika, dikti laba zāle.” Nu, tad kāpēc neuzspēlēt vēl kādus skaņdarbus?

Abi izcilie mūziķi jau daudz sasnieguši savās karjerās, bija brīnišķīgi piedzīvot viņu mūzicēšanu pie mums, Mineapolē. Noteikti sekosim viņu tālākām gaitām, lai vērotu viņu augšupceļu mūzikas pasaulē.

Benjamiņš Alļe

No kreisās Andra Dārziņa un Ventis Zilberts. Bildi uzņēma Valdis Miķelsons.

Latvijā lielākajai trimdas latviešu literatūras Grāmatu klētij Lielvārdē – 15 gadi

“Grāmatu klēts” vadītāja Dace Jansone intervijā Valijai Berkinai, 21.09.2015

Lielvārdes “Grāmatu klēts” jau 15 gadus ir vienīgā Latvijā, kurā vienkopus un autonomi sakrātas trimdā izdotās daiļliteratūras grāmatas, sabiedriski politiskās literatūras paraugi, vēstures pētījumi un periodikas izdevumi. Tās izveides iniciators bija Amerikā pazīstamais laikraksta “Laiks” žurnālists (52 gadus), “Latvija Amerikā” žurnālists (43), viens no “Treji vārti” dibinātājiem, Latviešu preses biedrības ilggadējs priekšsēdis, latviešu sabiedriskais darbinieks, mecenāts, Vītola fonda labdaris Vilis Miķelsons (1918-2014) – apbalvots ar Triju Zvaigžņu ordeņa Sudraba Goda zīmi. Viņa ieceres īstenojāja Latvijā un “Grāmatu klēts” vadītāja jau 24 gadus ir Mg.ped. Dace Jansone. 1998. gadā viņa par rosīgu darbošanos kultūras druvā un Grāmatu klētī saņēma Latvijas valsts augstāko apbalvojumu – Triju Zvaigžņu ordeni. Šogad augustā Latviešu trimdas literatūras Grāmatu klētij Lielvārdē apritēja 15 gadi. Tāpēc aicinājām Daci Jansoni uz sarunu, jo Latviešu trimdas literatūras krātuvi Latvijā šajos gados palīdzējuši piepildīt 100-tiem tautiešu visā pasaulē.

Pastāstiet, lūdzu, kādi bija Latviešu trimdas literatūras Grāmatu klēts izveides pirmsākumi Latvijā?

Šogad aprit 60 gadi, kopš 1955. gada, kad latvieši Amerikā, Kalamazū, nolēma iekārtot ārzemēs drukāto latviešu valodā izdoto grāmatu bibliotēku. Iniciatoru vidū bija arī žurnālists un sabiedriskais darbinieks Vilis Miķelsons. Tā tapa pirmā Grāmatu klēts ar 3 000 vienībām. Otrā latviešu apgādu izdotā grāmatu krātuve Amerikā tika izveidota Latviešu centrā “Garezers”, kur Vilis Miķelsons 22 gadus bija padomes loceklis. Tā kļuva par vienu no ievērojamākām ārzemēs izdoto latviešu grāmatu un žurnālu krātuvēm – Grāmatu klēts.

1989. gadā Vilis Miķelsons pirmo reizi atbrauca uz Latviju, savu dzimto Lauberes pagastu, no kura 1944. gada 22. septembrī, ienākot padomju armijai, bijis spiests atstāt tēva mājas “Boķus”, un arī Latviju. Ciemošanās dienās V. Miķelsona k-gs apmeklēja arī Lauberes kultūras namu, kur strādāju par vadītāju. Sarunas gaitā noskaidrojās, ka abi esam tuvi dvēseļu radnieki, abiem rūp latviešu tautas gara kopšana. Viņš ieminējās arī par trimdā izdoto latviešu grāmatu, žurnālu, mūzikas ierakstu krātuves izveidi Latvijā. Vienojāmies, ka tas būtu svētīgs darbs abām pusēm, jo esot aiz dzelzs priekškara vairāk kā 50 gadus, Latvijā nav bijis iespējams iepazīties ar ārzemēs dzīvojošo latviešu radītājiem literārajiem darbiem un kultūrvēsturisko mantojumu. Apsolīju gādāt, lai atsūtītais būtu pieejams plašam Latvijas sabiedrības lokam.

1991. gadā no Kalamazū Amerikā uz Lauberi atceļoja pirmais grāmatu sūtījums, pēc tam vēl un vēl. Tā Latvijā dzima pirmā Grāmatu klēts. Latvietis taču vienmēr visu vērtīgāko ir glabājis klēts apcirkņos! Tad pēc kāda svētku sarīkojuma Lielvārdē, kura vadīšana bija uzticēta man, kas guva pozitīvas skatītāju atsauksmes, drīz vien saņēmu piedāvājumu no domes priekšsēža nākt strādāt uz Lielvārdi. Lauberē biju nostrādājusī jau 20 gadus. Manā laikā tika uzcelts jauns un skaists kultūras nams, kurā atradās arī mājīgi iekārtotā bibliotēka ar Grāmatu klēti. Tobrīd neklātienē studēju Rīgas augstskolā. Laubere ir mazs pagasts, bet Lielvārde ir pilsēta, un gaidāmā administratīvā reforma, kad vēl nebija zināms, kas ar ko tiks apvienoti, kā arī ērtā nokļūšana Rīgā bija svarīgs priekšnoteikums, lai pieņemtu piedāvājumu strādāt un ar ģimeni pārceltos uz dzīvi Lielvārdē. Protams, Lauberē izveidoto Grāmatu klēti ņemu sev līdzī.

Tagad ielūkosimies Lielvārdes Grāmatu klēts bagātīgajos apcirkņos.

Grāmatu klēts ir vienīgā Latvijā, kurā vienkopus sakrātas trimdā izdotās daiļliteratūras grāmatas, sabiedriski politiskās literatūras paraugi, vēstures pētījumi. Starp tām ir arī tādas, kuras rotā izcilu Latvijas personību autogrāfi – literāta un politiķa Kārļa Skalbes (1879-1945), LU profesora, literatūrzinātnieka, folklorista, mācītāja Luda Ernesta Bērziņa (1870. gada 14. septembrī Džūkstes pag. - 1965. gada 24. maijā Denverā, ASV), LELBĀL archibīskapa Arnolda Lūša (1908-1993) un citu.

Latviešu trimdinieki jau nometnēs Vācijā veidoja grāmatu apgādus, bet kad pārcēlās uz ASV, Kanādu, Zviedriju, Dāniju, Angliju un Austrāliju savu literāro darbību turpināja emigrējošie rakstnieki un dzejnieki, dzima un par vārda meistariem izauga jaunie, veidodami spēcīgu atzaru latviešu grāmatniecībā – trimdas literātūru. Latvieši vienmēr un visur ir bijuši grāmatu cienītāji, tāpēc katrā mājā veidojās savas bibliotēkas, gleznas, lietišķās mākslas darbi. Tās sirsnībā no Viļa Miķelsona, Jāņa Klīmaņa un Ilzes Long (tēva Oļģerta Dīķa uzdevumā, Vašingtona, ASV), Annas Hobbs (Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze, ASV), Rasma Lācis (Adelaides Daugavas Vanagu bibliotēka, Austrālija), Daces Ķezberes (Evanstona, ASV), Valda Zebauera (Denvera, ASV), Jāņa Priediņa (Zviedrija), Dr. Kārļa Zvejnieka (Aberdeen, ASV), Ivara Švānfelda (Čikāga, ASV, tagad dzīvo Latvijā), kā arī Ņujorkas, Mineapoles un Sirakūzas latviešu ev. lut. draudzēm ASV, Anglijas Daugavas Vanagu fonda, Sidnejas latviešu organizāciju apvienības Austrālijā, latviešiem Vācijā, Kanādā un vairākām citām vietām tika dāvinātas un kastēs atceļo uz Lielvārdes Grāmatu klēti Latvijā.

Kad atnācis kārtējais sūtījums, mums, klētniecēm, tie ir svētki. Mētrai Pučkai pagājušajā gadā pēc 14 gadu ražīga darba Grāmatu klētī nosvinējām 90. dzimšanas dienu un izvadījām pelnītā atpūtā. Liels atbalsts ir bijusi arī klētniece Elizabete Ozoliņa. Par to viņām sirsnīgs paldies! Tagad pa klēti darbojos kopā ar Genovefu Porieti. Grāmatu klētī atstājam viena nosaukuma grāmatas divus eksemplārus, bet pārējos sūtām uz savu filiāli Lauberē un citām bibliotēkām Latvijā. Bērnodārzos un skolās ir iecienījuši Amerikā un Kanādā no 1959. līdz 1994. gadam izdoto mēnešrakstu "Mazputniņš", kur krāsainā, rotaļīgā, bērniem patīkamā veidā izskaidrota Latvijas valsts svētku būtība un nozīme, kā arī ir ierādīts, kā labāk bērniem iemācīt lasīt un rakstīt.

Vairāk lasiet laikraksta "Brīvā Latvija" jaunākajā numurā Nr. 36. Laikraksta numurus elektroniskā veidā var abonēt tīmekļa vietnē: brivalatvija.lv

Grāmatu klēti Lielvārdē vadītāja Dace Jansone (no kreisās) un klētniece Genovefa Poriete reģistrē saņemto grāmatu sūtījumu. Foto: Iveta Bule.

Pasaules piecu labāko diriģentu vidū divi latvieši

(LETA) Pasaules mūzikas kritiķi latviešu diriģentus Marisu Jansonu un Andri Nelsonu iekļāvuši pasaules labāko diriģentu sarakstā.

Kā liecina mūzikas vietnes "Bachtrack" informācija, pasauleslavenais maestro Jansons ir diriģentu vērtējuma trešajā vietā, bet izcilais latviešu diriģents Nelsons – ceturtajā.

Rīgā dzimušais Jansons patlaban ir Bavārijas Radio simfoniskā orķestra galvenais diriģents, savukārt Nelsons ir Bostonas Simfoniskā orķestra mūzikālais vadītājs. Līdz šim abu diriģentu darbs jau vairākkārt novērtēts ar dažādiem apbalvojumiem un mūzikas balvām.

"Bachtrack" 2015. gada labāko diriģentu un labāko orķestru saraksta veidošanā aicināja iesaistīties 16 mūzikas kritiķus no dažādām valstīm. Katrs mūzikas kritiķis ar punktu sistēmu izvirzīja savus desmit orķestrus un diriģentus.

Kritiķu vērtējumā ar 80 punktiem pasaules labāko diriģentu saraksta pirmajā vietā ierindojies diriģents Rikardo Šaiļi (Riccardo Chailly), savukārt otrajā vietā ar 78 punktiem ierindojies diriģents Saimons Retls (Simon Rattle). Jansons godpilno trešo vietu ieņem ar 70 punktiem, bet ar 59 punktiem ceturtajā vietā seko Nelsons.

Savukārt pasaules labāko orķestru trijniekā kritiķi ierindojuši attiecīgi Berlīnes Filharmonijas orķestri, Amsterdamas "Royal Concertgebouw Orchestra" un Vīnes Filharmonijas orķestri.

← Mariss Jansons

→ Andris Nelsons

vārds TĒVZEME

krusta dūrienā piešūts pie manas mēles

un lokās

un lokās

kā ceļš

no kura nogriezties nevar

L. Langa

LATVIJAS VALSTS SVĒTKU AKTS

TREŠDIEN, 2015. GADA 18. NOVEMBRĪ, PLKST. 7:00 VAKARĀ
LATVIEŠU DRAUDZES NAMĀ – 3172 17TH AVE S, MINEAPOLĒ

- Svētbrīdis
- **Svētku runa – Valdis Pavlovskis, priekšnieks
BAFL – Baltic American Freedom League**
- Apbalvojumi

Muzikālā daļa:

Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes koris ar
Mineapoles – St. Paulas latviešu skolas bērnu piedalīšanos

Kafijas galds

Lūdzam ziedojumus sākot ar \$10.00, bērniem un skolniekiem ieeja brīva

Svētku aktu rīko Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes koris
Latviešu organizāciju apvienības Minesotā (LOAM) uzdevumā

Mineapolis – St. Paulas latviešu ev. lut. draudzes
(3152 17th Ave S, Minneapolis)

dāmu saime

sirsnīgi aicina jūs uz

ZIEMSVĒTKU TIRDZIŅU

sestdien, 5. decembrī, 2015

11 am – 3 pm

Tautisko ēdienu galds

ēšanai uz vietas no 12 līdz 2 pm.

Līdzņemšanai uz mājām,

sākot no 12 pm. Numurus izdalīs 11 am.

Latvian Ev. Luth. Church of Minneapolis – St. Paul
(3152 17th Ave S, Minneapolis)

Ladies Aid

invites you to their

CHRISTMAS BAZAAR

on Saturday, December 5, 2015

11 am – 3 pm

Latvian food for your dining pleasure

from 12 to 2 pm.

Bake Sale starting at 12 pm.

Numbers given out at 11 am.

mineapoles – st. paulas latviešu ev. lut.
draudzes

3. ADVENTA DIEVKALPOJUMS

svētdien, 13. decembrī, plkst. 11:00
ar mineapoles – st. paulas latviešu skolas
bērnu un draudzes kora līdzdalību

nāciet, visi, Dievu slavēsim!

mineapoles – st. paulas latviešu skolas

ZIEMASSVĒTKU SARĪKOJUMS

svētdien, 13. decembrī,
plkst. 12:15 pēcpusdienā
latviešu draudzes nama lielajā zālē

programmā:

izrāde "gaiziņa saimes ziemassvētki"
(autore: dace micāne-zālīte)

ziemassvētku vecīša viesošanās
siltas pusdienas pret ziedojumu

visi mīļi aicināti!

Slavēšanas grupa "Mineapoles Dvēsele" meklē jaunus dalībniekus.
Mēs spēlējam un dziedam mūsdienīgu kristīgo un tradicionālo mūziku.
Ja tu spēlē kādu instrumentu un vēlies spēlēt ar mums vienreiz vai biežāk, sazinies ar mums.
Mēģinājumi notiek ceturtdienu vakaros Mineapoles – St. Paulas latviešu ev. lut. baznīcā.
Īpaši meklējam kādu, kas prot spēlēt bungas vai basģitāru, kā arī meklējam dziedātāju vīrieša balsij.
Paldies Judy un Mārtiņa Noru ģimenei par draudzei noziedotajām bungām.
Ja tev ir interese, lūdzu sazinies ar [Vik @ 952-412-4592](mailto:Vik@952-412-4592) vai kkvk3447@msn.com.

Teiciet Viņu ar bazūnes skaņām, teiciet Viņu ar stabulēm un cītarām!
Teiciet Viņu ar bungām un vijīgām dejām, teiciet Viņu ar stīgu un flautas skaņām!
Teiciet Viņu ar skanīgiem zvārguļiem, teiciet Viņu ar gaviļu zvaniem!
Visi, kam dvaša, lai slavē To Kungu! Alelujā! Psalm 150:3-6

Mineapoles Dvēsele

The Soul of Minneapolis

Praise band "The Soul of Minneapolis" is looking for more members.
We play contemporary Christian and traditional music.
If you play an instrument and would like to play once or even more contact us.
We practice on Thursday nights at the Latvian Ev. Luth. Church of Minneapolis – St. Paul.
We are also specifically looking for a drummer, bass guitarist, and male singer.
We were fortunate to have a drum set donated to the church by the Martin and Judy Nora family.
So if you are interested please contact [Vik @ 952-412-4592](mailto:Vik@952-412-4592) or kkvk3447@msn.com.

Praise him with the sounding of the trumpet, praise him with the harp and lyre,
praise him with timbrel and dancing, praise him with the strings and pipe,
praise him with the clash of cymbals, praise him with resounding cymbals.
Let everything that has breath praise the LORD. Psalm 150:3-6

Pateicības

Gribam vēlreiz izteikt lielu pateicību dāmu saimei un visām dāmām, kas palīdzēja sarūpēt mielasta galdu mammas bērēs.

Paldies!

Meitas Nora Šulcs un Selga Pētersone

Mīļi un sirsnīgi pateicos ikvienam, kas mani atcerējās ar ziediem, kartiņām, telefona sarunām, e-pastu un aizlūgšanām manā atvaseļošanās laikā! Tas viss mani stiprināja un iepriecināja. Vislielākā pateicība Dievam par Viņa žēlastību un dziedināšanu.

Ar cieņu,

Inta Grāvīte

No sirds vēlos izteikt savu pateicību visiem, kas piedalījās māc. Maijas izvadīšanā piektdien, 2015. gada 9. oktobrī. Manas pateicības jāsāk ar māc. Dāgu, kurš izplatīja ziņas Mineapoles draudzei un citiem (ieskaitot vēl piecus mācītājus), sakārtoja dievkalpojuma kārtību (kas nevarēja būt viegli darāms starp sešiem garīdzniekiem), sastādīja un izdrukāja lapiņu, un koordinēja bērnu mielastu ar dāmu saimi. Pateicos Gunai Kalmītei Skujiņai par skaistiem ērģeļu pavadījumiem pirms un pēc dievkalpojuma un par Maijas mīļo dziesmu, kuru mūsu draudzes koris nodziedāja gandrīz tā kā ērģeļu koris kaut kur tur augšā. Mīļš paldies Tīnai un Dzintaram Jostiem par aizkustinošo vijoles pavadījumu. Bija vairākas miglainas acis, ieskaitot manas. Mielasts izlikās īpašs – tāds vairums ar garšīgiem ēdieniem tik rūpīgi sagatavots un mīļi pasniegts sen nebija redzēts. Paldies, dāmas! Pateicos visiem, kas spēja atnākt un piedalīties dievkalpojumā un mielastā. Varējām manīt to spēku, kas rodas no kristiešu svētās sadraudzes. Puķu krājums bija varens! Tas bagātīgi aplāja Maijas kapa vietu Crystal Lake kapsētā.

Viss kopā, tas Gars, kas visus mudināja piedalīties ar prieku un cieņu, izcilā veidā pagodināja māc. Maijas garīgo darbību Mineapoles draudzē.

Lai mūsu mīļais, visvarenais Dievs jūs svētī un dod jums Savu mieru!

Ivars Zemmelis

29. oktobrī pie mūsu baznīcas piebrauca dzeltenā "Penske" smagā mašīna. To vadīja mums labi pazīstamais Latvian American Shipping Line šoferis Jānis Vārpsalietis. Jānis jau neilgi pēc Latvijas neatkarības atgūšanas pieņēma un transportēja mūsu saiņus (dāvanas ģimenēm, grāmatas bibliotēkām, mugursomas Kazdangas bērniem, tie ir tikai daži piemēri), kuri tālāk ar kuģi tiek nosūtīti uz Latviju. Jānis ir cītīgi gādājis ne tikai, lai visi mūsu saiņi tiek pareizi reģistrēti, bet arī ir dalījies ar mums interesantos stāstos un piedzīvojumos. Kad viņš bija pie mums oktobra beigās, bija mazliet vēsa diena, viņš dalījās ar stāstu par reizi pirms vairākiem gadiem, kad viņš ziemas aukstumā reģistrēja saiņus, visi drebēja un sala garā rindā, un mācītājs Uldis Cepure mierīgā balsī teica: "Kā bija mūsu tautiešiem Sibīrijā?", un Jānis stāstīja, ka pēkšņi cilvēkiem vairs nebija auksts, visi turpināja sadraudzībā gaidīt savu kārtu. Tas ir tikai viens stāsts. Pateicība Jānim par viņa lielo kalpošanu, transportējot mūsu saiņus, kuri ir veltīti mūsu Tēvzemei.

Sludinājumi

IZKĀRTOJU MĀJAS IZPĀRDOŠANU

Vai jūs pārceļaties? Vai jums ir jālikvidē mājas iekārta? Jāatbrīvo māja no mēbelēm, traukiem, sīkumiem utt.?

Es varu jums palīdzēt.

- Izšķiroju mantas (sazinoties ar jums) – ko paturēt ģimenē, ko pārdot, ko izmest.
  - Sakārtoju mantas pārdošanai.
  - Nocenoju pārdodamās mantas un izsludinu.
  - Vadu pārdošanu/Estate Sale.
- Aizvedu palikušās mantas uz labdarības organizācijām.

Maija Zaeska

952-454-4172 (mobīlais), 763-972-2521 (mājās)

zaeska@frontiernet.net

Estate Sale

PALĪDZU MĀJU PIRKŠANĀ UN PĀRDOŠANĀ

Apmēram 30 gadus esmu palīdzējis pircējiem un pārdevējiem realizēt viņu sapņus un vajadzības 40+ pilsētās Dvīņu pilsētu apkārtnē. Izpētu mājas vērtību, iesaku remontdarbus, lai paceltu vērtību, varu arī palīdzēt ar remontdarbiem, izskaidroju dokumentus, likumus, finansēšanas iespējas un nokārtoju vajadzīgās inspekcijas.

Lūdzu zvaniet vai sūtiet e-pastu:

Māris Kurmis – Counselor Realty

612-558-6784 (mobīlais), mkurmis@hotmail.com

www.mkurmis.counselorrealty.com

VISI DZER TĒJU

La Société du Thé tējas veikals pastāv jau sešpadsmit gadus – piedāvā tējas no visas pasaules. Veikalā var iegādāties vairāk nekā 200 tējas šķirnes – baltās un zaļās, un daudzas citas. Tur ir galdiņi, kur baudīt šīs tējas uz vietas, kā arī var iegādāties piederumus tējas pagatavošanai un dāvanām.

Veikals atvērts pirmdienās-piektdienās no 12:00 līdz 18:00, sestdienās no 10:00 līdz 17:00, svētdienās slēgts.

Savā veikalā laipni ielūdz īpašnieki Tony Ruggiero un Božena Dimants. Viņi sniegs izsmeļošu informāciju par visu, kas saistās ar tējām.

2708 Lyndale Ave S, Minneapolis, MN 55408

612-871-5148, www.teashop.us

LATVIAN EV. LUTH. CHURCH

of Minneapolis and St. Paul
3152 17th Avenue South
Minneapolis, Minnesota 55407

**NON-PROFIT ORGANIZATION
U. S. POSTAGE PAID
TWIN CITIES MN
Permit no. 90327**

Change Service Requested**Church Services and Calendar of Events**

Sunday, November 8th, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Sunday, November 15th, 10 am – Church Service followed by fellowship.

Thursday, November 19th, 11 am – Morning Bible study.

Wednesday, November 18th, 7 pm – Latvian Independence Day. Latvian Lutheran Church.

Sunday, November 22nd, 10 am – Memorial Day Church Service with Holy Communion, Children's talk and Sunday School with participation by "The Soul of Minneapolis".

Sunday, November 22nd, 12:30 pm – Service at Lakewood Cemetery Mausoleum Chapel.

Tuesday, November 24th, 7 pm – Evening Bible study.

Sunday, November 29th, 11 am – First Advent Church Service followed by fellowship.

Saturday, December 5th, 12 pm – 3 pm – Christmas Bazaar (see add).

Sunday, December 6th, 11 am – Second Advent Church Service followed by fellowship.

Sunday, December 13th, 11 am – Third Advent Church Service. Congregation's choir and Latvian school children to participate.

Sunday, December 13th, 12:15 pm – Latvian School Christmas Program followed by lunch.

SVĒTRĪTA ZVANUS izdod Minneapolis – St. Paulas latviešu ev. lut. draudze. Redakcijas kollēģijā: māc. D. Demandts, E. Banka-Demandta, S. Dombrovska, R. Drone, M. Eglīte, A. Hobbs, R. Prauliņa, L. Sproģis, S. Štolcere, V. Vikmanis.

Redakcija patur tiesības iesūtītos rakstus rediģēt un zināmos gadījumos noraidīt. Manuskriptus lūdzam iesūtīt parakstītus. Ja lietots segvārds, jāmin arī īstais vārds. Manuskriptus lūdzam iesūtīt DATORRAKSTĀ-PĀRRINDĀS (tas neattiecas uz īsiem ziņojumiem un pateicībām).

Rakstus lūdzam iesūtīt līdz mēneša 17. datumam. Iesūtītos manuskriptus redakcija uzglabā tikai līdz nākamā Svētrīta Zvanu numura iznākšanai – apm. vienu mēnesi. Redakcija lūdz \$25.00 ziedojumu gadā, Svētrīta Zvanu tehnisko izdevumu segšanai.

CIENĪJAMIE LASĪTĀJI! Lūdzu paziņojiet ADRESES MAIŅU draudzes birojā. Svētrīta Zvanus pasts nepārsūta.